

ligt, at disse Oplysninger ikke saa godt kunne gives her i Salen, men bedre i et Udvalg. — Der er fra anden Side værnet stærkt om Kommissionerne og sagt, at de ere uden Skyld. Men jeg maa, som allerede udtalt før, formode, at baade Landbrugsministeren, der jo ser meget sort paa vor finansielle Stilling, og Finansministeren maa have haft meget gyldige Grunde, naar de nu ere villige til at paalægge Statskassen en yderligere Udgift. Jeg vil derfor haabe, at disse mere fyldestgørende Motiver maa blive forelagt for et kommende Udvalg, som jeg i Mod-sætning til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen) mener maa være absolut paa sin Plads, forinden vi komme til anden Behandling. — Jeg er for saa vidt enig med den højtærede Landbrugsminister om, at vi saa vidt muligt skulle sørge for, at Befolkningsoverskuddet kan blive her i Landet, og jeg har ogsaa under tidligere Forhandlinger udtalt mig til Gunst for, at man er gaaet den her indslaaede Vej. Men der er jo Grænser for alting, og særlig den finansielle Grænse kan man ikke overstige. I Tider, hvor der er knapt med Penge, maa man holde igen, uanset, at der maaske netop i disse Tider, hvor det er vanskeligere at komme frem i andre Erhverv, melder sig mange Ansøgere til Husmandsbrug.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister var enig i, at der ved en kommende Revision maa ske Forandringer. Jeg vil da haabe, at jeg ogsaa til den Tid kan være enig med den højtærede Minister i, at disse Forandringer gaa i Retning af at skabe Statshusmændene en mere sikker og uangribelig Stilling, end de have for Øjeblikket.

Det blev sagt af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen), at man kun delvis kunde kalde denne Lov en Forsøgslov, idet Loven allerede havde virket i 10 Aar. Jeg maa dog hævde, at disse 10 Aar ere ikke nær nok til at faa nogen fyldig Mening om Virkningen af Loven. En tilfredsstillende Oversigt herover vil man først faa, naar Konjunkturerne slaa om, naar der gaar en Række Aar, og de nuværende Besiddere afløses af andre. Først saa vil man være fuldstændig i Stand til

at skønne over, hvorledes hele Apparatet virker.

Den højtærede Landbrugsminister hævdede, at det var ingen Gave, der her blev givet, men den højtærede Minister blev jo her modsagt af sin Kollega, Finansministeren, der virkelig indrømmede, at Statskassen skal af med Penge her. Man kan altsaa ikke sige, at det kun er et Laan, — der ydes virkelig en Gave til hver af de Mænd, der faa en Statshusmandslod.

Det ærede Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) fremdrog de Bevillinger til Forsvarsvæsenet, som Rigsdagens tvende Afdelinger havde stemt for i Fjor, og sagde, at den Gang vare vi ikke betænkelige ved at bevilge saa store Beløb til Forsvarslovene, medens man nu maaske vil nægte kun 1 Mill. Kr. til dette Formaal. Jeg skal dog bringe i Erindring, at den Gang vedtog man samtidig en meget betydelig Indtægt for Statskassen i den forøgede Indtægts- og Formueskattelov. Hvis man havde gjort det i alle lignende Tilfælde i de forgangne Aar, hvor man har skaffet Statskassen nye Udgifter, havde vi ikke siddet saa daarligt i det nu, som vi for Øjeblikket gøre.

Hage: Da jeg henvendte Ordet til den højtærede Finansminister, sagde jeg udtrykkeligt, at naar jeg vilde sætte Pris paa at høre en Udtalelse fra ham, var det ikke saa meget specielt om denne Million, for den kom vi vel nok ud over, men det var, fordi jeg i det hele taget ønskede at blive beroliget med Hensyn til disse fremadskridende Udgifter paa denne Lov. Jeg havde haabet, at hans Udtalelser vare gaaede i den Retning, at han havde sagt noget lignende som: Vi have nu saa mange Planer oppe om at spare paa saa mange andre Omraader, og det vil snart vise sig, at alle de Ønsker om Sparsommelighed, som komme frem fra alle Sider, ville blive opfyldte. En saadan Udtalelse vilde have beroliget mig. Men Ministeren holdt sig udelukkende til denne Million og belyste for Tinget, hvad vistnok ingen har tvivlet om, at den Rentedifference, der er mellem, hvad Staten faar Pengene til, og hvad den laaner dem ud til, ikke kan ruinere Staten. Men jeg